

Fængselsfolk i med tidligere

Undervisningsleder fra Herstedvester mente, at bleve

Der blev sagt mange kritiske og vrede ord om det danske straffesystem og behandlingen af straffasonere på „Foreningen for human Kriminalpolitik“s konference i Fakse Ladeplads i går, og kritikken fandt i stor udstrækning tilslutning hos bl. a. fængselsinspektør Carl Aude fra Statsfængslet i Nyborg og hos overlæge Jan Sachs fra forvaringsanstalten og sær-fængslet i Horsens.

Den norske kriminolog, amanuensis Ragnar Hauge, Oslo, startede diskussionen med at understrege de gode grunde, der taler for i stor udstrækning at afskaffe de nuværende straffeanstalter. En svensk undersøgelse har vist, at en gruppe lovovertrædere, der fik en betinget dom — altså deres frihed — i færre tilfælde fik kriminelt tilbagefald end en anden, ensartet grup-

pe, der først fik friheden efter at have afsonet en frihedsstraf.

„Den ledste af alle straffe“

Overlæge Jan Sachs sagde, at de straffe, der idømmes i Danmark, gennemgående er alt for lange. De skulle afkortes væsentligt, men vi kan ikke undvære institutionsanbringelserne. Overlægen fandt det

i øvrigt for på ubestemt sker i forbi anstalterne i sens).

Fængselsin- te, at udtryk ges ud af med det mer dere“, og lu burde undg længst mulig man normalt tigt. Den led den tidsubest vilkårligheds

Aude mind altid havde den tidsubest jo kun godt en bedre er Sachs oply forvarede um tiggede om

selsfolk i hård diskussion tidligere fanger om straf

fra Herstedvester mente, at „den eneste forskel på de straffede og os er, at de er blevet opdaget!“

ke og vrede ord om det danske af straffesonere på „Foreningen konference i Fakse Ladeplads i idstrækning tilslutning hos bl. a. fra Statsfængslet i Nyborg og a forvaringsanstalten og sær-

pe, der først fik friheden efter at have afsønet en frihedsstraf.

„Den ledeste af alle straffe“

Overlæge Jan Sachs sagde, at de straffe, der idømmes i Danmark, gennemgående er alt for lange. De skulle afkortes væsentligt, men vi kan ikke undvære institutionsanbringelserne. Overlægen fandt det

ovrigt forkert at idømme straffe på ubestemt tid. (Således som det sker i forbindelse med forvaringsanstalterne i Herstedvester og Horsens).

Fængselsinspektør Carl Aude mente, at udtrykket „kriminelle“ bør tages ud af sprogbrug og erstattes med det mere neutrale „lovovertrædere“, og han var enig i, at man burde undgå institutionsanbringelse længst muligt — også længere end man normalt ville finde det fornuftigt. Den ledeste af alle straffe er den tidsbestemte, der fører til rene vilkårligheder og tyranni.

Aude mindede om, at Sachs ikke altid havde været modstander af den tidsbestemte straf, men det er jo kun godt, at han er kommet til en bedre erkendelse.

Sachs oplyste, at prøveudskrivne forvarede undertiden kom tilbage og tiggede om at måtte blive indlagt

i anstalten til behandling i flere måneder.

„Pivende sindssyge“

Bjørn Schouw Nielsen: — I er så teoretiske og dygtige. Det er svært for os praktikanter at følge med. Kald os bare lovbrudere. Det lyder pænere. Når det kommer til stykket, bliver vi jo alligevel reduceret til „det“ og „ham“. Fængselsinspektør Rafael sagde engang til mig: „Vil De gå ned af mit gulvløppe!“

Fængselspersonalets holdning overfor fangerne svarer til herrens overfor sin hund.

Den tidligere livstidsfange fortsatte:

— I Vrdsløse går en mand, der har siddet derude i 24 år. Og det er jo sådan, at når en mand har siddet i mere end 10 år, så er han sindssyg! Langtidsfangerne i Vrds-

løse sløves hen med medicin. Tager man medicinen fra dem, er de pivende sindssyge.

Den tidsbestemte straf skaber kun skuespillere og spytlikkere.

Hvis jeg havde en søn, der enten skulle idømmes dødsdom eller livstidsstraf, ville jeg sige: „Skyd ham“. Det er mere humant at aflive et menneske end se det rådne op på livstid i et fængsel!

Han blev lykkelig

Schouw Nielsen sagde videre, at tidligere straffe burde kunne ansættes i stat og kommune på lige fod med andre, og fik på dette punkt tilslutning fra Carl Aude, der fortalte om en tidligere straffesoner,

som det virkelig lykkedes at skaffe ansættelse hos DSB, hvor han nu klipper billetter ved nedgangen til en perron. Han er nu verdens lykkeligste menneske, fordi ma har vist ham den tillid, at han må kontrollere andre.

En tidligere fange: Når man indsættes i en anstalt, gælder det om at finde en passende grimasse, og så holde masken! Han kritiserede, at de glatte havde bedre mulighed end de uglatte for at opnå prøveløsladelse. Han var ligeglad, om man brugte betegnelsen „kriminell“ eller „lovovertræder“ — bare man ville opheve brevsecuren over for fangerne. Det var mere vigtigt.

Søren Knastrop sagde, at det var nødvendigt at opretholde en permanent revolutionær situation, indtil der var skaffet anstændige forhold i fængselsvæsenet — først og fremmest ophævelse af hele formynderimentaliteten.

Skuespil og fiduser

En anden fange spurgte, hvorfor en prøveløsladt på Fyn først kunne få sine opsparede penge i København. „Det er jo lige meget, om man drikker sig fuld på færgen eller i Istedgade.“

Undervisningsleder Per Rindom fra Herstedvester sagde, at det var naivt, når Sachs troede, at han var i et retligt tillidsforhold til de forvarede i